

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

3

ZPRAVODAJ VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO DIVADLA

KVĚTEN 1997

MANAŽEREM Z OCHOTY

(rozhovor s ředitelem MěKS v Třebíči Markem Bušem)

Jste ředitelem kulturního zařízení, obecním poslancem, hrajete a organizujete vážnou muziku, dokonce se podílíte i na produkci hudebních snímků Jak to všechno stihnete?

Během 24 hodin denně je času hodně. Dá se stihnout moc věcí.

A spíte vůbec?

Spím, nebudu říkat kolik, ale zatím mi to stačí, co naspím. Občas se cítím unaven, ale na to je nejlepší basilika. A nejenom varhany (Marek je výborný varhaník - pozn. red.), ale i záležitosti duchovní. Člověk se tím vyčistí a načerpá energii.

Zajímalo by mě, jaký má zastupitelstvo - potažmo město - vztah ke kultuře a konkrétně k organizaci, v jejímž čele jste?

Naštěstí ke kultuře i k nám dobrý, na rozdíl od jiných měst, kde to obyčejně trošičku skřípe. Tady to jakž takž funguje. Pořád jsou na radnici lidé, kteří si ještě uvědomují, že když tu chtějí mít nějakou kulturu, tak pro to musejí vytvořit podmínky. Naštěstí se neuskutečnily během těch 6 let co tu jsem některé představy - privatizace kultury, že si má kultura na sebe vydělat apod. My máme tu výhodu, že užíváme městské budovy zdarma a město nám dává příspěvek, který nám tak asi pokryje provozní náklady budov (energie, opravy, údržba, mzdy) a na zbytek si už musíme vydělat sami. Díky tomu jsme schopni udržet vlastní galerii, která je prodělečná jako všude, koncerty klasické hudby. Držíme ještě přijatelnou výši vstupného na dětská představení. Kdybychom si na všechny tyto věci měli vydělávat sami, tak by to nešlo.

Divadelní Třebíč stojí také hodně peněz. Kde jste je na národní přehlídku sehnali?

Celkové náklady se pohybují tak kolem 300 tis. Kč. Značnou část pokrývá grant MK ČR, nějaké peníze jsme si dali do našeho rozpočtu, část nám pokryl Okresní úřad a asi tak 100. tis. jsme museli získat od sponzorů. Rok od roku se podmínky mění, sponzorů ubývá, zvláště těch tradičních. Elektrárna Dukovany je hlavním sponzorem, a ta nám dala 40% sponzorské částky.

Co vám osobně v poslední době udělalo velkou radost? Co vás potěšilo?

Radost mi v první řadě dělá moje dcera Kristýnka, je to takové moje sluníčko, ta největší radost. Potom je to nahrané CD s Magdalenou Koženou, na kterém jsem se podílel. A taková stálá radost je to, že mám pořád kolem sebe spoustu dobrých lidí, kteří mi pomáhají.

Děkuji za rozhovor.

KŠ

NOVÁ TVÁŘ V POROTĚ DIVADELNÍ TŘEBÍČE

Pan Karel Zmrzlý, který ochotně zastoupil v porotě Petra Kolínského, zaneprázdněného jinými nálehavými úkoly, nám poskytl několik základních informací o své osobě.

Scénografii vystudoval na pražské DAMU u prof. Františka Tröster. První návrh na výpravu však udělal už ve svých 16. letech pro brněnský ochotnický soubor Svatoboj. Svoji profesionální kariéru zahájil Karel Zmrzlý v Šumperku, ale stěžejní byla jeho spolupráce s režisérem Milanem Páskem - nejdříve v divadle v Hradci Králové, později v brněnském Divadle bratří Mrštíků. S režisérem Páskem spolupracoval i při realizaci mnoha výprav k operám, zvláště v Brně, kde se vytvořil tým silných uměleckých osobností (dirigent a dramaturg Václav Nosek, choreograf Luboš Ogoun a další). Spolupráce s amatérskými soubory byla spíše nárazová, protože

avantgardní divadla, kterým pomáhal, většinou neměla dlouhého trvání. Častější byla jeho účast v porotách amatérských divadelních přehlídek.

V současné době je pan Zmrzlý pedagogem brněnské JAMU, kde přednáší scénografii na katedře operního zpěvu a režie.

DOPIS PANÍ ZDENKY CHARVÁTOVÉ

Paní Charvátová je absolventkou pražské DAMU, kde studovala u profesora Císaře, a bývalá kolegyně paní Černíkové - Drobné. Už přes dvacet let žije v zahraničí a v současné době pracuje v Dramatiska Institutu ve Stockholmu. V minulých dvou letech se zúčastnila Divadelní Třebíče - letos aspoň poslala pozdrav všem.

„Přeji všem, kdo se podílejí na znamenitých setkáních v krásném měsíci

máji v Třebíči, úspěšný ročník 1997. Pozdrav REDAKCI, panu Dejlovi, panu starostovi a všem organizátorům a organizátorkám. Když jsem byla „u toho“, vyhráli ti, co vyhráli Třebíč, i celonárodní přehlídku. Tak ať se to povede i letos.

Budu držet palce - a samozřejmě na Vás na všechny ráda vzpomínám.“
Zdena Charvátová (zatím stále ještě ve Stockholmu)

MACHEATH K. JESLIČKY SUPERSTAR

Příběh Macheathe, gentlemana a lamače dívčích srdcí, ale především zloděje a lumpa, je starý takřka čtvrttisíciletí. Královéhradecké Divadlo Jesličky využilo ke své realizaci tří u nás nejznámějších zpracování jeho osudů. J. Gay, B. Brecht a V. Havel přistoupili k Macheathovi a jeho peripetiím každý po svém a každý v naprosto jiné době, jiných společenských podmínkách. Ovlivněn těmito zpracováními, vytvořil A. Gregar zcela svébytný scénář, který reflektuje dobu konce dvacátého století, respektuje však i předešlá díla. Vychází z parodického Gayova uchopení, ctí Brechta a inspiruje se absurditou Havlovou. Vytváří tak jistou koláž, která je osobitá a současná a to přesto, že používá i doslovné citace předešlých autorů. V duchu celé předlohy je koncipován i samotný konec, který zůstává z hlediska Macheathovy postavy otevřený a jsou nám demonstrovány přístupy všech uvedených autorů.

Režie (opět A. Gregar) povyšuje scénář na působivý jevištní tvar, parodický přístup je přítomen snad ve všech výrazových prostředcích (znamenitá scéna, kostýmy, ale i rekvizity, atd.). Významným a výrazným kladem inscenace je hudební stránka (J. Zámečník), která ještě umocňuje parodické ladění, neboť využívá všech neduhů a klišé tzv. populární hudby a muzikálů a vytváří z nich princip.

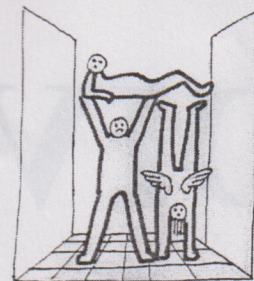
Jako základ hereckého ztvárnění byl zvolen přístup realistický (s jistou nadsázkou) což se na základě textové myšlenkové konstrukce s prvky absurdity ukázalo jako řešení velmi šťastné a v drtivé většině fungující. Pojetí ENTERTAINERA (R. Faltejsek) jasně určilo způsob vnímání, t.j. že jde o „divadlo na divadle“ a pak jsme již byli svědky řady zdařilých hereckých kreací - za všechny jmenujme Macheatha (P. Pešek), Polly (M. Kováčová) či Katra Browna (J. Tejkl) atd. Snad jen první výstupy Peachuma porušují svým „zcizovacím“ či „komentovaným“ herectvím stylovou čistotu celé inscenace.

V každém případě jsme byli svědky zajímavé a s naší současností korespondující inscenace, která má jasný divadelní názor. Příjemné čtvrtetní divadelní dopoledne!

M. Schejbal

Jak vidí Macheathe Karel Zmrzlý

Stav poroty ve čtvrtek: CÍSAŘ SE SCHEJBAL PRO ZMRZLÉHO ZAJÍCE

Divadélko ŠMÍRA Přerov, Leonard Gersche MOTÝLI

Inscenace přerovských divadelníků je zajímavá především v tom, jakým způsobem se režijně a herecky zmocnila textu, který přes všechny přednosti well made play v sobě ukrývá nebezpečný útes. Hrany nastražené na ztroskotání mají nad vodou libivou podobu hereckých příležitostí k parádní prezentaci dovedností a schopností, v hlubině však číhá sentiment, který může nebezpečně rozčísnout koráb jevištního výkladu a sdělení.

Marie Schotliová a Martin Čepica však postavy Jill a Dona prezentují bez pokusů o psychologický ponor, neboť vsadili na účinné a zvládnuté prostředky bytí ma scéně. Tím se zcela podařilo eliminovat plačtivost sentimentu, ale neporušit rovinu emotivní a společenské závažnosti, jíž je navázání vztahu. Potřeba vztahu u obou zvolna proráží na povrch - dovedou jednat slovem, takže dokáží nejen sdělit linii příběhu, ale především linii smyslu pod slovy ukrytou. Scénický život je chudý, drobně se pracuje s mizanscénou, ale schopnost interpretů na jevišti existovat, sloužit v tom nejlepší slova smyslu a s pokorou tématu - touze setkat se s někým koho rád budu držet za ruku a naopak - je velmi výrazná a účinná. Dokladem budí i zaujetí věkově ne zcela vhodného publika, které s jejich inscenací šlo pozorně od začátku do konce.

Toto považuji u inscenace Divadélka ŠMÍRA za marginální, takže necítím potřebu se zmiňovat o některých nedůslednostech a menších rozporech.

Vladimír Zajíc

KDO JE TADY SLEPICE?

Šestým představením Třebíčské divadelní přehlídky amatérského divadla byla inscenace divadelního souboru Duha Polná, nazvaná KDO JE TADY SLEPICE?. Autorem scénáře je Petr Vaněk a Jitka Smejkalová, režisérem Petr Vaněk, kostýmy navrhla M. Vaňková, výpravu realizoval kolektiv souboru.

Chronologická kompozice scénáře připomíná kronikářský způsob vyprávění, v němž hlavní hrdinka informuje o svém mládí i o průběhu svého manželství na slepičí farmě. Nejde tedy o dramatický útvar v pravém slova smyslu, ale spíše o scénickou ilustraci jednotlivých situací, u nichž byl ve většině případů nalezen nápaditý a vtipný jevištní tvar, v němž se uplatňuje soubor rozdílných naturálních typů, které své role plní přirozeně a bezprostředně. Velmi náročným úkolem je part hlavní hrdinky, která nejen svůj život vypráví, ale také v něm konkrétně jedná a žije. Větší úspěch má v jednání než ve vyprávění, kdy by bylo zapotřebí uplatnit více bezprostřednosti a zaujetí.

Celé představení má svěží temporytmus, vážnouci jen na místech, kde nebylo nalezeno scénické řešení a rovněž konečné vyústění příběhu je nejasné. Jinak svěží a zábavné představení zaujme čistotou a účelností scénografického řešení i výběrem hudby.

Jarmila Černíková - Drobná

Část diskuse o středních představeních souborů Klapý i Kroměříže se zabývala vztahem mezi inscenací a jejími vnímání. Oba soubory si stěžovaly na nemístné poznámky některých diváků, které narušily jejich výkony. Režiséři děkovali hercům, že v dané atmosféře dokázali hrát.... Bohužel se neozval hlas, který by upozornil na to, že chování publika je ovlivněno působením představení a pravdivostí herecké výpovědi, slyšitelnosti, viditelnosti a srozumitelnosti....

Obdobné obecenstvo přišlo ve čtvrtek dopoledne na „Jesličky“ - a vida: představení této inscenace vzali diváci bez rušivých poznámek. Na první pohled téměř dětské obecenstvo, které se sešlo na „Motýlech“ nevěstilo nic dobrého. Pochopí jemné předivo vztahů na jevišti v inscenaci, plynoucí bez vnějších efektů? - A bylo ticho!

Pravda diskuse byla někde uprostřed: dobrou inscenaci nemůže neukázněné obecenstvo zničit, je-li pravdivá a přesvědčivá. Jednotlivé představení může jen zčásti ovlivnit.

Václav Müller

Dnes

Pátek 16. května 1997

10,00 hod. Divadelní studio D 3 Karlovy Vary
VS ND Oldřich Daněk
Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku

14,00 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

15,30 hod. DS Hraničář Rumburk
VS ND Daniela Fischerová
Báj

17,30 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

18,30 hod. Přivítání souborů
Malovaný dům

20,00 hod. DS Jiřího Voskovce Sázava
VS ND E. Y. Harburg - F. Saidy - J. Voskovec - J. Werich
Divotvorný hrnec

Filma

Sobota 17. května 1997

10,00 hod. Divadlo AHA! Lysá nad Labem
VS ND Boris Vian
Pravdivé příběhy

14,00 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

15,30 hod. Divadlo Excelsior Praha
VS ND Jiří Hladký - Mary W. Shellyová
Frankenstein

17,15 hod. Přivítání souborů
Malovaný dům

17,45 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

20,00 hod. Ořechovské divadlo Ořechov
VS ND R.F. Hervé - H. Meilhac - V. Peška
Mam'zelle Nitouche-ky aneb Lásky kvete v každém věku

22,15 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

Drobečky

Nejenom v sále Národního domu se teď hraje divadlo. I samotné náměstí nabízí prostor pro mladé z Křesťanské společnosti Třebíče, kteří uvedli pro kolemjdoucí svoji pantomimu Srdce.

Jistý člen poroty konstatoval, že hrát divadlo ve 13 hodin je proti lidské přirozenosti, proti fyziologickým zákonům. Říkal to velmi zasněženě, neboť tato zkušenost je staletími ověřený genetický zákon jeho panovnického rodu.

Z hodnocení P.G. souboru Rádobydivadlo Klapý vyplývá, že promísení žánrů zde v Třebíči dostává novou dimenzi. Zdá se, že i zde má své místo pohádka. Nikdo by to od „divokého“ Valeše nečekal, ale je tomu tak. Představení P.G., zdá se, má základní předpoklady pohádky: dobrý konec - nakonec se potkali? Má i radostné duchy - troly - v duchu strakonickodudákovském a hlavně je tu i zelená princezna - řekněme taková tylovská Rosana - byť nešťastná - však v život uvádějící hlavního hrdinu. Pokud se s jinou pohádkou na Divadelní Třebíči již nesetkáme, má inscenace P.G. čáku na Rakovnickou Popelku. My dospělí cítíme, že je to pohádka, ale poznají i děti, že je tomu tak?

Nejmenovaný člen redakční rady J.P. přivedl, nechť, do stavu jistě bezradnosti nejen organizátory, ale i fungování zpravodaje přehlídky. V zahajovací den se ráno vypravil na autobus ze svého jihočeského bydliště do Třebíče. Šel dokonce o pět minut dřív než obvykle. Autobus však nejel. Takže čekal, čekal a čekal. Posléze však zjistil, že autobus letos jel dle jízdního řádu o deset minut dřív než obvykle, tedy loni. Z toho plyne, že za A) buď JP musí jezdit do Třebíče častěji, nebo za B) musí sledovat jízdní řády, nebo za C) nejezdit vůbec, neboť nezklame ty, co ho čekají a nebude zklamán i on. JIRKO! Polepši se! Máš na to 365 dnů!

NEPŘEHLÉDNĚTE...

knížní stánek ve foyeru divadla. Tak jako každý rok vám Jarka Mikešová nabízí odborné publikace vydané IPOS-ARTAMA. Z nových titulů upozorňujeme především na druhý díl Katalogu her dětských autorů - Padesát příběhů a zase dva navíc od Jarmily Černíkové - Drobné a pak také na Sborník statí, dat a dokumentů o práci na hereckém monologu a dialogu, vydaným pod názvem Mně sluchu dopřeje, který uspořádali Jiří Hraše a Miloslav Kučera.

POZVÁNKA

Nejenom divadelní přehlídkou žije Třebíč. Kromě Slavností piva, které snad ani nemusíme propagovat, vám nabídneme návštěvu dvou výstav, které jsou v nejbližším okolí Národního domu. Hned vedle, ve výstavní síni MěKS (v průjezdu vedle prodejny Originál) se nachází výstava prací dětí ze ZŠ Třebíč Benešova (ředitelem této školy je náš „prezident“ Jaroslav Dejl). V Malovaném domě probíhá výstava obrazů Jaromíra Šprengera, zvlášť zajímavá pro ty, kdož se zabývají okultními vědami a alchymii.

John Gay a další
Macheath K. Superstar aneb
Žebrácká opera, Divadlo Jesličky,
Hradec Králové

SEZNÁMENÍ

Dva intelektuální typy MŠ a SŠ 48/180 a 47/176 hledají štihlé šarmantní ochotnice za účelem žehlení košil. Zn. Věk nerozhoduje.

Floroskop na dnešní den

Dnešní den vyžaduje obezřetnost. Pokud se dnes něco začne, jen pomalu to bude postupovat. Některá vaše přání jsou sice nad vaše současné možnosti, a tudíž naprosto nereálná, nicméně soustředíte-li se na věci, které jsou již rozběhnuté, dosáhnete úspěchu! Býka, Blížence a Štíra čeká dnes dlouhá cesta. Váhy mají šťastný den a Ryby získají větší peněžní obnos. Pozor! Dobrá pověst není k zahoezení.

Dopoledne vystoupí na Divadelní Třebíči s inscenací hry Oldřicha Daňka Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku Divadelní studio D 3 Karlovy Vary. **Oldřich Daněk** (nar. 16.1.1927) patří k těm nemnoha současným českým autorům, jejichž tvůrčí doménou je drama. Vystudoval herectví a režii na pražské DAMU, a v Divadle DISK nastudoval vlastní dramatickou prvotinu Večerní fronta jako absolventské představení v r. 1951. V letech 1950 - 1953 byl režisérem Krajského oblastního divadla v Hradci Králové, poté šéfem činohry Divadla F.X. Šaldy v Liberci. Od r. 1956 pracoval jako scenárista, od r. 1960 jako režisér filmového studia Barrandov. V současné době se věnuje volné tvorbě a příležitostně režíruje na divadle i v televizi. Daňkova dramatická tvorba se postupně vyvíjela od schematičnosti a tezatovitosti prvních her k hlubšímu pojetí skutečnosti, od přímého zobrazení životní reality k historickým látkám a k básnickému podobenství. Hra Kulhavý mezek z r. 1987 patří k těm, které mají ambice vyslovit se prostřednictvím příběhu skupiny potulných komediantů za třicetileté války k otázkám vztahu divadla a života a k úloze umění v životě.

Také následující titul, který nastudoval DS Hraničář z Rumburka, je dílem současné české dramatičky. **Daniela Fischerová** (nar. 13.2.1948) vystudovala dramaturgii a scenáristiku na FAMU, krátce pracovala ve filmovém studiu Barrandov a v nakladatelství Orbis. Od poloviny 70. let je spisovatelkou na „volné noze“. Píše básně i prózu pro děti a od r. 1979 i dramata. Debutovala hrou Hodina mezi psem a vlkem, kterou uvedlo Realistické divadlo v režii Luboše Pistoria - inscenace byla po několika reprízách stažena z repertoáru a hry Daniely Fischerové se nesměly 8 let objevit na scéně. Daniela Fischerová píše i rozhlasové hry a filmové scénáře (např. Vlčí bouda pro Věru Chytilovou). Autorka m.j. využívá tradičních literárních látek a motivů, které interpretuje po svém. V Princezně T. starý pohádkový příběh, známý z Gozziho zpracování, v Báji faustovskou a krysařovskou legendu. V obou dramatech z druhé poloviny 80. let dominuje problém kolaborace se zlem a mocí. S inscenací Princezny T. jsme se setkali na Divadelní Třebíči v r. 1995, kdy hrálo Divadlo Na cestě z Prahy.

Muzikál Divotvorný hrnec, který připravil pro diváky DS Jiřího Voskovce ze Sázavy, má hned čtyři autory. **Edgar Yip Harburg** a **Burton Lane** napsali muzikál Finianova duha, který měl světovou premiéru v r. 1947. Už v r. 1948 byla v Praze uvedena jeho česká verze, jejímiž autory byli **Jiří Voskovec** a **Jan Werich**. Ve vzpomínkách Jiřího Voskovce je zmínka o jejich práci na textech písní: „Technicky to byl nejtěžší úkol, před kterým jsme kdy stáli. Už jsem vysvětlil, že psát slova na hotovou hudbu je obtížnější než naopak. Je-li však ještě k tomu text překlad z jiného jazyka, podobá se práce luštění jakési obudné hudební křížovky. Výhoda byla v tom, že originál byl dílem našeho přítele Yip Harburga, jednoho ze čtyř či pěti nejlepších amerických textařů. Jeho anglická slova mají prostou a zpěvnou lyriku, neobyčejně vtipnou invenci a humor, a jsou technicky mistrná. Bylo to o krk se mu chtít v překladu vyrovnat, ale zároveň vysoká hodnota originálu nás inspirovala“. Přestože se Divotvorný hrnec u nás nehrál příliš často, snad každý zná písně Jampak je dnes u nás doma?, Tam za tou duhou, Nedostatek a další, které zpouzarizovaly takové hvězdy, jako Eva Pilarová, Waldemar Matuška či Jiří Suchý. A kdo by neznal Čochtanovy průpovídky, které tak neodolatelně říkal Jan Werich - třeba tu o skautovi, který nebyl připraven.....

Seznámení

Rozhovor s režisérem Gregarem pod stíny elektrického křesla

Sašo, kdy tě napadlo uvést na jeviště Žebráckou operu?

Mě to napadlo o něco dřív než Pepu Zámečnicka, v podstatě před deseti lety, v roce 1987. V téhle době jsme to s touto muzikou měli, vznikla část této úpravy a tak jsme se k ní vrátili. Já jsem v té době neznal text Havlovy Žebrácké opery, neměl jsem ho a tak jsem si zkusil Havlovu Žebráckou operu v roce 1990, byl jsem nadřezenej na „žebřácký“, protože je mám rád všechny i Brechtovu, to jsem si zkusil v Ústí asi ve dvou reprízách a skončili jsme a teď v Hradci jsme se sešli po deseti letech, Pepík Zámečník, Jana Portyková jako výtvarnice a další. Aktuálnost textu byla samozřejmě zajímavá i před deseti lety, ale bylo to o něčem jiném. Třeba písnička - Kdo chce kritizovat měla úplně jiný význam než dnes, písnička končí úplatky. Tenkrát to bylo méně srozumitelné, dnes je víc aktuální druhá polovina písničky než ta první, jsou tam motivy, které před deseti lety fungovaly úplně v jiné rovině, úplně v jiných souvislostech, v tom praskání. Najednou dneska to praskání je vlastně jako živnost, skutečně už jako živnost a jsou aktuální úplně jiné věci. A proto třeba ve scénáři je pak návrat k ostatním autorům. Já si myslím, že finále je v havlovský podobě, v havlovský filozofii, proto třeba v této podobě se struktura hry podobá spíše Havlovi než Gayovi i s východiskem.

Jaké by podle tebe mělo být divadlo vůbec?

Mělo by být zábavný... mělo by být zábavný. Myslím, že lidi by měli chodit do divadla...myslíš z hlediska tvůrců nebo diváků?

Tvůrců i diváků.

Mělo by bavit jak tvůrce samotné tak i diváky a je jedno jestli je to vážný, smutný a nebo veselý. Tak jako u tohoto souboru (Jeslíček). Mělo by to být jakési radostné naplnění jejich chuti cosi dělat. Já na tu otázku neodpovím jaké by mělo být divadlo, u mě jako u nich je to o chuti cosi příjemného udělat pro sebe, potěšit se. Nemám rád, když se lidi v divadle hádají, kromě toho, když něco vymýšlejí, je to řehole a dřina, ale dobrovolná. Třeba u Jeslíček tato hra vznikla asi za 6 zkoušek, za 4 korepetice, 6 aranžovacích zkoušek a 2 soustředění. Takže vlastně za pár hodin a nejkrásnější na tom byla ta soustředění, protože 2 dny v podstatě žili lidi v

těch Jeslích a vymýšleli. Teď je ještě čas, že se věci dodělávají, že se to proti premiéře už liší, díky kritikům, protože posloucháme, nasloucháme.

Jak jste spolupracovali s Vladimírem Zajícem?

Já jsem Vladimíra požádal, aby se podíval na text, už na hotový text, který jsem měl připravený, za loňské léto jsem jej napsal. Vladimír mi velmi pomohl, na zkouškách byl, pomohl mi s výkladem některých replik a situací pro herce. Pomohl nám i profesor Císař, my jsme v té první verzi trochu v závěru více rozehráli situaci Brechta vůči Havlovi, bylo to trochu drsnější. Spíše tudy jsme spolupracovali...

Jak se vám dnes hrálo, jak jste vnímali diváky?

Dobře, tohle publikum, středoškolský publikum je vždycky zrádný, zvláště dopoledne jak se dívá na divadlo, ale myslím si, že bylo velmi pozorné. Možná, že je zajímaly písničky, které to rychle posunou, ale reagovali i na téma. Nebylo to v podobě, že by se obrovsky bavili, řvali smíchy, ani to nepředpokládáme, ale myslím si, že to bylo vnímavé a pozorné publikum, a že se jim to i líbilo. Soubor věděl před kým bude hrát, a navíc Jeslíčky jsou zvyklé lubit před mladým publikem, a jsou schopny navázat kontakt s tímto publikem.

Oceňuji a líbí se mi, že tato inscenace je výpovědí o něčem, že to není jenom odehraný, slušně odehraný příběh....

To je otázka další schopnosti tohoto ansámblu, a ta roste představení od představení, že dovedou hrát o sobě, ještě by to chtělo trochu víc parodického herectví, někde se do toho pustí ještě moc vážně, jsou tam momenty příliš expresivního herectví, a už tam pak není dostatek potřebného nadhledu. Představení je vlastně taková parodie na entou. Je to dnes pátá repríza, inscenace se pomaličku usazuje. Musím zaklepat, že nám to dneska vyšlo. Jsem rád, že jsme to vůbec mohli udělat, protože mě zajímá Žebrácká opera jako téma a vůbec osud té hry mě zajímá.

pok

DEVÁTÝ div SVĚTA?!

Úvodní slovo Milana Schejbala při hodnocení hradeckého souboru s „Macheath K. Superstar“: „Je jasný, že inscenace je inspirována Žebráckou operou“. EJHLE!!!

KLUB REŽISÉRŮ SČDO

Klub režisérů SČDO se v loňském roce podílel na řadě úspěšných akcí. Radu tohoto klubu, který je zaměřen na zvyšování úrovně ochotnické režie, tvoří: Jiří Hraše z Prahy, František Klaška z Brna, František Tomášek z Brandýsa nad Labem a Dušan Zakopal z Ostravy, který byl zároveň pověřen vedením této rady. KR SČDO garantoval úspěšné semináře - dílny, týkající se scénického svícení. Ten první se uskutečnil v Děčíně v březnu 1996, ten druhý pak v Němčicích nad Hanou v listopadu 1996. Organizátorsky si velice zdatně vedly

oblastní výbory Českého středohoří a Střední Moravy. Výraznou osobností obou seminářů byl Václav Müller, nejen dlouholetý mistr - osvětlovač v Divadle bratří Mrštíků v Brně, dnes lektor na JAMU, ale také předseda Jihomoravského výboru SČDO. Jako režisér, pracující výrazně se světlem, mu sekundoval Rudolf Felzmann, šéf Městského divadla v Děčíně. Nutno se v této souvislosti zmínit o publikaci „Světlo v rukou režiséra“, kterou v loňském roce vydala ARTAMA ve spolupráci s SČDO (je ještě k dostání ve stánku ARTAMA). Akce tohoto typu jsou otevřeny všem ochotníkům, bez rozlišení, zda jsou či nejsou členy SČDO. Další, již třetí pokračování tohoto kurzu, připravuje KR SČDO, do Čelákovic v termínu 14. - 16. 11. t. r. ve spolupráci s oblastním výborem Středočeského kraje. Přihlášky je možno adresovat na předsedu StČ pana Zdeňka Fürsta, Dům kultury, Sady 17. listopadu 1380, 250 87 Čelákovice, nebo telefonicky 0202/891172. Zaměření tohoto semináře bude nejen ve prospěch osvětlovačů - techniků, ale zvláště se zaměří na režiséry, kteří se světly pracují jako s výrazným prvkem scénického sdělení. Seminář - dílna Klubu režisérů na loňském Jiráskově Hronově byl zaměřen ve své praktické části na téma: Příprava režiséra a zpracování režijní knihy. Pracovalo se modelově s předlohou A.S. Puškina Kamenný host. Lektorem byl Jiří Hraše. Úspěšnost celého semináře odvisela na částečné přípravě předem. Žel, plánované vstřícné setkání budoucích seminaristů se nekonalo. Seminář - dílna ve Vysokém nad Jizerou, konaný v rámci NP venkovských souborů je více zaměřen na praktické cvičení na dané téma. V loňském roce to byla „Kramářská píseň“. Účastníci po výběru secvičili a předvedli na závěr Oldřicha a Boženu a srdceryvnou píseň o sebevraždě milenců, a aktuální píseň o volbách, z pera J. Hlávky.

Dost o tom co bylo. Co chystá KR SČDO ještě do konce tohoto roku:

1/ JIRÁSKŮV HRONOV: Analytický seminář pro (budoucí) porotce.

Seminář byl zařazen do celkového rámce vzdělávání ochotníků (amatérů) na JH s označením Seminář A. Seminář - dílna je zaměřen nikoliv na bezděčnou reflexi shlednutých představení, ale na systematické hodnocení podle připraveného klíče a podle dohodnutých pravidel. Počítá se, že přihlášení účastníci již mají jisté zkušenosti s rozбором předloh i inscenací. Seminář se bude konat v dopoledních hodinách, aby účastníci mohli navštívit i odpolední tzv. Problémový club a je určen všem zájemcům. Jak členům KR tak členům i nečlenům SČDO. S ohledem na omezené kapacity možných účastníků vzdělávacích akcí na JH je třeba se přihlásit prostřednictvím ARTAMA do 10. 6. t. r. Bližší informace v dARTAMANu, nebo u Dušana Zakopala.

Pro analytický seminář A se doporučuje jako studijní materiál knížečka: Jan Císař „Práce porotce amatérského divadla“. Je k dostání ve stánku ARTAMA.

2/ KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM - Vysoké nad Jizerou

NP venkovských souborů se bude konat od 10. do 18. října 1997. Seminář KR bude tentokrát zaměřen na dramaturgii, přípravu a výběr monologů či dialogů z divadelních her bratří Čapků.

Počítá se i s praktickou ukázkou vybraných monologů. V r. 1998 si totiž připomínáme 60. výročí úmrtí Karla Čapka. SČDO sleduje jisté tématické zaměření soutěže POHÁRKU v tomto roce a proto výsledkem práce semináře by měl být mimo jiné i určitý metodický list pro výběr individuálních výstupů z děl bratří Čapků. Zájemci o seminář KR, který bude zase otevřený všem, bez ohledu na členství v SČDO, se mohou informovat u Dušana Zakopala.

3/ SVĚTLO V RUKOU REŽISÉRA - počítá se s již třetím seminářem - dílnou o scénickém svícení v Čelákovících 14. - 16. 11. t. r. O tom byla zmínka již výše. Lektori: Václav Müller a Rudolf Felzmann.

Dušan Zakopal

1
9
9
7

ZVEME NA ŠRÁMKŮV PÍSEK 1997

Pro jednotlivce, kteří mají zájem se ŠP 1997 zúčastnit jako pozorovatelé, platí následující pravidla.

1. Vyplnit přihlášku a obratem zaslat na adresu: ARTAMA, Karel Tomas, P.O.BOX 2, 140 16 Praha 4, příp. faxem na č. 02/61215688.
2. Povinnost zúčastnit se od pátku 30.5. večer (cca 17.00) do neděle 1.6.1997 odpoledne (cca 14.00).
3. Zaplatit poplatek ve výši cca 400,- Kč po příjezdu (v poplatku je mj. poplatek za ubytování na internátě - pokoje pro 2 - 4 osoby a strava od večere 30. 5. do oběda 1.6.). V případě zajištění vlastního ubytování 80,- Kč při předem neavizovaném příjezdu 430,- Kč (cena je vyšší z důvodu evidence a objednávky ubytování).

Pozn. U nezletilých účastníků je nutno přiložit souhlas nejméně jednoho z rodičů. Přihlášky zde na Třebíči můžete obdržet u Dr. Milana Strotzera - tajemníka odborné poroty.

PROGRAM ŠRÁMKOVA PÍSKU

- 30.5. - Divadélko Jesličky, Hradec Králové**
 Herbert E. Bates - **Poupata - odkvétají i rozkvétají v máji**
 - Těatr novogo fronta
Fabrika ljudi
 - Nedivadlo Ostrava
 David Kalika a Sofie Prusali - **Ochmed se vrací**
 - Zazády malé scény Zlín
 J. Genet - **Služky**

- 31.5. - Studio Dům Brno**
Arlekino vévodou Bretaňským
 - Alibüstycké d'vadlo Brno
 P. Novák - **Arthur**
 - Divadélko Jesličky, Hradec Králové
 V. Dyk, E. Zámečnicková - **Milá sedmi loupežníků**
 - Tak trochu Bychom, AŠ
 R. Bednář - **Pravda je někde venku**
 - Zhasnuto Praha
 L. Anderson - **Ukázka č. 22**
 - Regina Břeclav
 J.H. Metánovský, M. Janků, Z. Miklín - **BA-ZA-MAR**
aneb z deníků prof. Jakuba Hrona Metánovského
 - DS Tyl Rakovník
 L.Feldek, M. Mašatová - **Šípková Růženka**
 - Esprit Plzeň
 G. Apollinaire - **Zavražděný básník**
 K. Čapek - **Podpovídky**

Carlo Goldoni *Mirandolina*, Šumavský ochotnický spolek Prachatice

- Kočovná div. spol. Klekího Petry Brno
 K. May, R. Tůma - **Mysterijozní zmizení učitelky Běty**
na cestě do daleké Nikaragui aneb Vinnetou půjde do nebe

- 1. 6. - Kulturně divadelní spolek Puchmajer Praha**
 B. Vian, V. Mikulka - **Rasovna pro všechny**
 - HOP HOP Ostrov
 I. Konývková na motivy A. Berkové - **Je to tak prosté**

POMŮCKA: ELYSIUM MYOM SION	PTÁK	ČTYŘRUCÍ SAVCI	ČAJ		NĚKAM	STARÉ VZTAŽNÉ ZÁJMENO	MUŽ	Klasická opereta Autor: Jacques Offenbach Opereta: ... (viz tajenku) Premiéra: Paříž 17. 12. 1864			
KOCOUR (nářeč.)				MYS 1. DÍL TAJENKY				LATINSKÝ "A"	HRO- MADNĚ	DIVADEL- NÍ ZÁVĚS	NASYCENÝ UHLO- VODÍK
OSMAHO- VANÁ											
SOLMI- ZAČNÍ SLABKA			IN. HER. MERUN- KOVÉ NÁDOR			RYBÁR- SKÁ SÍŤ MĚKKÝ NEROST					
	VYSOKÁ KARTA	PLĚST VINÁŘSKÝ STROJ					MAGNET. PÁSEK JEDNOTKA VÝS. TONU				
SÍDLO BLÁŽE- NÝCH V PODSVĚTÍ								DOUŠEK			
								POPÉVEK			
ŠVÝCAR- SKÉ SÍDLO					2. DÍL TAJENKY						
ŘADOVÁ ČÍSLOVKA					STARO- GERMÁN						